

И предъ двата хана се зеленѣятъ високи багряни. И предъ двата има мѣсто за подслонъ на коне и волове, ала стопанина на новия — Иванъ Тънкия, стѣкналъ градинка на една страна съ сѣнникъ за отдихъ, на друга изкопалъ кладенецъ, край който се извишила стройна тополка и нѣкакъ по-засмено е тамъ. И кога се пжтникъ отъ нѣкъде зададе, око му на татъкъ се възпира.

Стопанина на стария ханъ, Петко Мъглата, виждаше, че тоя кладенецъ и тополката правятъ засмяно оттатъкъ. Вижда го, а не му се харчеха пари за новъ кладенецъ. Отъ древно време предъ зимника си е кладенеца и имаше кираджиитѣ гдѣ да поятъ добитъкъ. И като размисляше, намираше, че тъй е по-добре, по-